

Skandaali sattunud Triin Lellep astub oma kaitseks välja: ooperilaulja pole kuninglik tiitel!

kroonika.delfi.ee
27.11.2019 13:06
98000

Estonia teater

Värskes Eesti Ekspressis ilmus lugu lauljast Triin Lellepist, kes on maalinud endast ajakirjanduses pildi, nagu tegemist oleks ooperitähe ja primadonnaga. Tema vastu tegid Estonia ja Vanemuise ooperilauljad ühispöördumise, sest Lellep on ooperilavadel olnud vaid kaks korda ega ole seega nende mõistes mingi staar. Kroonika avaldab skandaali sattunud Lellepi vastulause täismahus.

Pärast seda, kui Kroonika, ETV, Kanal 2, Postimees, Arter, Delfi ja teised Eesti meediakanalid on pidanud lõppeval sügisel vääriliseks pühendada mulle tähelepanu seoses eelmisel kuul Andrew Lloyd Webberi loomingu kuue kontserdiga Eestimaa eri paigus, mis läksid üllatavalt menukalt (seepärast tuleb detsembris kaks lisakontserti, Tallinnas ja Tartus), on mõned Eesti ooperilauljad asunud mind süüdistama (miks anonüümselt?). Ja ma mõistan neid: mis mõttes tuleb keegi Lellep ja saab nii palju tähelepanu, mis nii harva ooperilauljatele osaks saab?! Aga siiski, sellega seoses soovin oma headele toetajatele, armastatud kuulajatele ja minusse heatahtlikult suhtunud ajakirjanduse esindajatele anda loost omapoolse versiooni. Kas ma ikka olen OOPERIprimadonna? Kas ma olen OOPERIlaulja?

Seda teemat olen ma enne ka puudutanud, et kas tõesti on ooperilaulja õilis tiitel vaid neile, kes on OperaBase's kirjas ja teatri nelja seina vahel ooperit laulavad. Arvan, et ei. Oper, nii nagu kogu muusika, kuulub rahvale ja on viimane aeg tuua see teatrisaalidest välja. Ooperilaulja võib ooperit laulda täiesti erinevates miljöödes ja kuniks see on tema leib, on ta ooperilaulja. Seega on siin tegemist vaid tõlgendamise küsimusega. Minu silmis on muusika üks ja mulle ei meeldi kastidesse lahterdamine.

Olen lõpetanud klassikalise laulmise eriala nii Georg Otsa muusikakoolis Tallinnas kui Helsingi konservatooriumis, täiendanud end Saksamaal ja Prantsusmaal ning esinenud viimasel ajal klassikalise filharmooniaorkestri solistina, esitades ooperiaariaid, ooperikatkendeid, oratooriume – klassikalisi teoseid. Seega, kõige enam peegeldub minu töös ikkagi klassikaline ooperimuusika. Mind ei häiriks üldse, kui mind kutsutaks nüüd muusikalilauljaks, sest laulsin kontsertidel A.L. Webberi muusikalide muusikat, või nimetataks lihtsalt lauljaks.

Olen alati laulnud südamest ja kui publik või ajakirjanikud on mind kutsunud täheks või primadonnaks, olen selle eest pigem tänulik, mitte eestlaslikult tagasihoidlik. Usun, et selle taga, kas kedagi

kutsutakse primadonnaks või ei, on palju rohkemat kui CV ja karjäär. Selle taga on see "seletamatu miski", mida aastasadu on imetletud ja ihaldatud.

Tõlgetega lähevad paljud asjad kaduma. Kui väidan, et laulan Bordeaux Filharmoonia orkestri (Orchestre Centre Philharmonique) solistina, siis jah, võib-olla peaks vahetama sõnade järjekorda: filharmoonia orkestris Bordeaux's. Aga ma pole seda tähtsaks pidanud ega ole arvanud, et keegi Bordeaux ooperiorkestriga meid segamini ajaks, sest sõnadel ooperiorkester ja filharmooniaorkester on juba piisavalt suur erinevus minu jaoks. See, et elame harjutusperioodil rahulikus külas, kus saaliüürid ja ööbimine ning toit on soodsamad kui Bordeaux`, ei muuda asjaolu, et kontserte anname Bordeaux's ja selle ümbruses. Orkestris mängivad üle Prantsusmaa pärit vabakutselised pillimehed, kes löövad kaasa ka Pariisi orkestrites. Orkester on tegutsenud 30 aastat ja toonud lavale suurel hulgal sümfooniaid, oratooriume ja ka üle 20 ooperi. Selle dirigent on töötanud koos Sutherlandi, Pavarotti, Freni ja paljude teiste tähtedega. Kindlasti ei anna orkester võimalust solistidel nendega niisama esineda. Tuleb ette laulda, nagu ka kõigis muudes orkestrites, ja saada töökoht. Jah, ma töotan nende juures ja kümne kontserdi asemel saab kevadel rääkida juba peaaegu sajast kontserdist. Lisaks mainin, et olen alati olnud aus oma töökogemuse suhtes, mis on pikk vaid poolteist aastat, ja olen seletanud ka Kroonikas ja ETV-s lahti oma hilise alustamise. Ma ei pretendeeri millelegi oma CV-ga, vaid sellega, mis elamuse saab publik saalis. Siiski mainin, et Verdi "Requiem" ei olnud kontsertetendus, vaid ooperilavastus ja samuti Prantsuse Rahvusooperi, Bastille' teatri laval.

Agentuuris töötamise teemal võin öelda, et viis aastat tagasi olnud ei mäleta hästi ilmselt keegi. Mul on alles kõik pikad vestlused, milles on näha ühised lõunasöögid ja üritustel käimised härra Noltega. Mul on säilinud isegi Facebooki vestlus härra Storeyga, kes avaldas soovi, et ma talle pakkumisi otsiks. Jagasin ekraanitõmmiseid neist vestlustest ka Eesti Ekspressiga. Minule vastasid needsamad laujad, et pole iial midagi negatiivset meie koostöö kohta öelnud, ja Storey väitis, et teda eksitati küsimuses, nagu ma oleks olnud ta ainumanager. Agendil ja manageril on aga suur vahe.

Tõsi on see, et ühe tööpakkumise leidmiseks ooperilauljale tuleb teha kümneid kõnesid, saata kümneid meile ja isegi see ei kindlusta mitte kui midagi. Sellest suurest tööst näeb artist vaid jäämäe tippu, ettelaulmise kutset. Artist ei pruugi teadagi, kui suur töö, tihti kuudepikkune promo, peitub kõige selle taga. Lisaks töötasin igapäevaselt kuni kolmekümne artistiga, mu aeg jagunes

nende vahel ära. Kõik vestlused internetis ja telefonikõned kahjuks Ekspressi loos arvesse pole läinud.

Olen müünud vaid artiste, kes on andnud selleks oma nõusoleku, ja olen kasutanud nende enda antud CVsid agentuuri kodulehel, mida mina ei halda. Ju nad on selle unustanud, kuna promosin neid siiski suhteliselt lühikest aega. See ei muuda aga olematuks minu tööd nende agendina.

Artiklis mainiti, et olemaks ooperilaulja, peab nägema vaeva, nagu on näinud paljud Eestis, ja tegema läbi sama teekonna, nagu on teinud nemad. Ent kõigil ei pea olema sama tee. Olen olnud aus väites, et mind paelub praegu palju rohkem crossover muusikastiil ja sellepärast panustangi hoopis sinna. Sellele vaatamata olen klassikaline/ooperilaulja oma hariduselt.

Ja jah, ka minul on häid ja halbu päevi ja alati ei õnnestu kõik nii nagu tahaks, aga laulmine on elukestev õpe ja teen selle kallal tööd nüüd ja ka tulevikus.

Mis puudutab minu rohket kajastamist meedias, siis olen ise olnud väga aktiivne ja teinud palju, et mu Eesti kontsertidel oleksid saalid täis. Enda kui artisti promomine ei ole kellelegi keelatud ja ma ei saa midagi parata, kui see mul hästi välja tuleb. Aga selle taga on ka palju tööd, mitte miski ei tule niisama. Kui ise vaeva ei näe, ei märka sind ka keegi.

Ja lõpetuseks: positiivset ellusuhtumist propageeriva inimesena, kelle suurim soov lauljana on pakkuda teistele inimestele rõõmu ja hingeliigutust, ei soovi ma laskuda väiklasse väitlusse inimestega, kes ei ole mind laval esinemas näinudki. Ma ammutan elurõõmu pigem nendelt sadadelt inimestelt, kes käisid mind Webberi loomingu õhtutel vaatamas ja kuulamas ning tänasid mind ja mu lavapartnerit German Gholamit püsti seistes minuteid kestvate aplausidega – see on see meeleliigutus kuulajatele, mida ma soovin laulja ja artistina anda, ning see on see, mis peab olema iga laulja ja artisti eesmärk, esinegu ta mistahes žanris.

Selle sooviga, et meie vahel oleks rohkem armastust ning vähem kadedust, saadan kõigile kuulamiseks-vaatamiseks enda kirjutatud ja German Gholamiga esitatud värske loo «All My Love» («Kogu minu armastus»). See lugu peegeldab mu maailmavaadet laulja ja artistina – et igaühele siin maailmas leidub oma koht, kus rõõmu tunda, ning hoidugem üksteise allatõmbamisest, vaid toetagem teineteist. Meid, eestlasi, on niigi vähe.

Sarnased uudised

[KUULUS VÕI KUMMALINE? Triin Lellep: laulja ise otsustab, kas ta on ooperilaulja! \(53%\)](#)

ohtuleht.ee 28.11.2019

[Skandaalne Triin Lellep: laulja ise otsustab, kas ta on ooperilaulja! \(53%\)](#)

Õhtuleht 28.11.2019